

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Наставно-научног већа Правног факултета Универзитета у Београду у предмету бр. 2233/2 донетој на седници 28. децембра 2020. године одређени смо за чланове Комисије за преглед и оцену докторске дисертације кандидаткиње **Маше Мишковић**, мастера правних наука, под насловом „**Правна природа аукције**“ у саставу: др Небојша Јовановић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, др Драган Вујисић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу и др Мирјана Радовић, ванредна професорица Правног факултета Универзитета у Београду.

Након што смо прегледали достављени рукопис докторске дисертације и извршили његову оцену, част нам је и задовољство да доставимо Наставно-научном већу следећи

ИЗВЕШТАЈ о оцени докторске дисертације

I Основни подаци о кандидату и дисертацији

а) Основни подаци о кандидату

Маша Мишковић је рођена 22. септембра 1991. године у Београду. Завршила је основну школу, Руску гимназију при Амбасади у Београду одличним успехом, као ђак генерације. На Правном факултету Универзитета у Београду дипломирала је као студент генерације са просечном оценом 10,00. На истом факултету завршила је мастер студије са просечном оценом 10,00 одбранивши мастер рад на тему „Уговор о продаји у англосаксонском праву“, који је објављен у издању Правног факултета Универзитета у Београду. Завршила је и мастер студије „Рачунарство у друштвеним наукама“ при Универзитету у Београду одбранивши мастер рад на тему „Рачунарски и правни аспекти обраде података о личности“.

По завршетку основних студија две и по године је радила у ИТ компанији *ICL Services and Solutions d.o.o.*, прво као правни саветник и *office manager*, а затим као руководиоца правно-административног сектора. Од октобра 2017. године запослена је на Правном факултету Универзитета у Београду као сарадник у настави, а од октобра 2018. године као асистент на предмету Трговинско право. Учествоје у извођењу вежби из Трговинског права, у извођењу наставе из Трговинског права на руском језику у оквиру студентске размене, као и у извођењу наставе из правне вештине – Писање правних аката.

До сада је објавила преко 20 стручних и научних радова у домаћим и међународним часописима и зборницима. Учествовала је на већем броју домаћих и међународних конференција, од којих се издвајају мајски Сусрети правника у привреди Србије од 2015-2020. године, конференције у Москви, Белгороду (Русија) и Њу Делхију (Индија).

Добитник је великог броја домаћих и међународних награда и признања, међу којима се издвајају: награда „Најбољи студент генерације“ фондације „Професор др Мирко Васиљевић“, „Најбољи дипломирани студент генерације 2009/2010“ Правног факултета Универзитета у Београду, прво место за најбољу, тужбу на међународном такмичењу у Бечу из међународног привредног и арбитражног права (*Willem C. Vis International Commercial and Arbitration Moot*), победник у области друштвених и хуманистичких наука у категорији

до 27 година на конкурсу Ерсте банке за младе таленте из Србије. Добитник је стипендије SYLFF за 2020. годину – *Sasakawa Young Leaders Fellowship Fund*, коју додељује *Tokyo Foundation for Policy Research*, као и стипендије у оквиру пројекта *SEE / EU Cluster of Excellence in EU and International Law* Немачке службе за академску размену (DAAD) – за истраживачки боравак у 2021. години на *Europa Institut, Saarland University*. Током студија била је стипендиста Министарства просвете, науке и технолошког развоја, Фонда за младе таленте Министарства омладине и спорта и стипендиста Града Београда.

Члан је управног одбора Удружења правника у привреди Србије, члан управног одбора фондације „Професор др Мирко Васиљевић“, секретар Катедре за грађанско право, секретар часописа „Право и привреда“, члан Комисије за унапређење квалитета наставе, а била је и члан Комисије за промоцију Правног факултета Универзитета у Београду.

Течно говори енглески и руски језик и има средње знање немачког језика.

Докторанткиња Маша мишковић је до сад написала следеће стручне и научне радове:

1. *Справочник по сербском трговинском праву* (Приручник за српско трговинско право – на руском), Правни факултет Универзитета у Београду, 2019, 103 стр.
2. *Уговор о продаји у англосаксонском праву*, мастер рад одбрањен са оценом 10 и објављен у издању Правног факултета Универзитета у Београду, 2014, 133 стр.
3. *Рачунарски и правни аспекти обраде података о личности*, мастер рад одбрањен са оценом 10 на Универзитету у Београду, необјављен, 2020, 91 стр.
4. „Уговорна одговорност складиштара“, *Право и привреда*, бр. 2/2020, стр. 199-234.
5. „Право на заборав – правни и рачунарски аспекти“, *Интелектуална својина и интернет (2020)* (ур. Душан Поповић), Београд, 2020, стр. 223-243.
6. „(Не)извршење уговорних обавеза услед пандемије корона вируса COVID-19“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2020, стр. 587-619.
7. „Являются ли разные виды энергии товаром?“ („Да ли различите врсте енергије представљају робу?“), зборник радова са међународне научно-практичне конференције *Энергетическое право: модели и тенденции развития (Право енергетике: модели и тенденције развоја)*, Белгород, Русија, 2019, стр. 228-233.
8. „Одговорност веб-сајтова код уговора о продаји закључених електронским путем“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2019.
9. „Ко је организатор аукције?“, *Право и привреда*, бр. 4-6/2019, стр. 316-334.
10. „Досрочное погашение кредита в российском и сербском праве“ („Превремена отплата кредита у руском и српском праву“), зборник радова са међународне научно-практичне конференције *Государство созидающее: правовые ресурсы формирования*, Белгород, Русија, 2018, стр. 134-138.
11. „Превремена отплата кредита“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2018, стр. 219-239.
12. „Накнада код уговора о франшизингу“, *Право и привреда*, бр. 4-6/2018, стр. 722-739.
13. „Последице једностраног раскида уговора о грађењу“, *Право и привреда*, бр. 1-3/2017, стр. 107-117.

14. „Ослобођење од уговорне одговорности у руском праву“, *Увод у право Русије* (ур. Наташа Мрвић Петровић, Нина Кршљанин, Мина Зиројевић), Београд, 2017, стр. 315-328.
15. „Разлози за једнострани раскид уговора о грађењу“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2016, стр. 416-440.
16. „Остваривање права потрошача по основу несаобразности робе“, *Право и привреда*, бр. 7-9/2016, стр. 751-772.
17. „Ослобођење од уговорне одговорности“, *Право и привреда*, бр. 4-6/2015, стр. 197-216.
18. „Одговорност организатора путовања“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), 2015, стр. 497-522.
19. „Право путника на накнаду нематеријалне штете код уговора о организовању путовања“, стручни текст објављен у Правно-информационом систему Републике Србије, 2015.
20. „Закључење уговора у *common law* систему“, *Перспективе имплементације европских стандарда у правни систем Србије* (ур. Стеван Лилић), Vol. 4/2014, стр. 301-312.
21. „Временски оквир за спровођење поступка у Закону о парничном поступку из 2011“, *Право и привреда*, бр. 10-12/2014, стр. 126-137.
22. „Концепција инвалидности у социјалном систему Републике Србије – са освртом на нека решења у ЕУ“, *Harmonius*, бр. 2/2013, стр. 145-160.
23. „Ценовна дискриминација – пример тарифног система ЕПС-а“, *Студентска ревија за привредно право*, бр. 1, 2011/2012, стр. 33-40.

б) Основни подаци о дисертацији

Докторска дисертација Маше Мишковић „Правна природа аукције“ садржи 240 страна основног текста (формат А4, маргине 20 mm, фонт *Times New Roman*, ћирилица, 12 типографских тачака, проред 1). Написана је у потпуности у складу са важећим Упутством о облику и садржају докторске дисертације која се брани на Универзитету у Београду. Дисертација садржи насловну страну на српском и енглеском језику, страницу са подацима о ментору и члановима комисије, странице са подацима о докторској дисертацији на српском и енглеском језику, укључујући сажетак и кључне речи на српском и енглеском језику, шест страница садржаја, 18 страница на којима се налази списак коришћене литературе и извора и биографију аутора. Истраживачку грађу за докторску дисертацију чини литература на српском, енглеском, руском и немачком језику: монографије, уџбеници, зборници научних радова, научни чланци, приручници, коментари закона, речници, домаћи и страни прописи, домаћа и страна судска и арбитражна пракса, статистички подаци, литература са интернета и други интернет извори.

Докторска дисертација се састоји из следећих делова: 1) увод; 2) прва глава – *Појам аукције*; 3) друга глава – *Статусноправни аспект аукције*; 4) трећа глава – *Врсте аукције*; 5) четврта глава – *Аукције регулисане у српском праву*; 6) пета глава – *Правна природа различитих врста аукције*; 7) шеста глава – *Правна природа радњи у добровољној аукцији*; 8) седма глава – *Правна природа правила аукционара*; 9) осма глава – *Посебна питања од значаја за правну природу аукције*; 10) девета глава – *Правна природа одговорности аукционара код добровољне аукције*; 11) десета глава – *Правна природа међународне аукције*; 12) закључак; и 13) списак коришћене литературе (180 библиографских јединица),

интернет извора (27 јединица), домаћих и страних прописа (58 прописа), домаће и стране судске и арбитражне праксе (23 одлуке).

Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“ је у складу са Правилником о поступку провере оригиналности докторских дисертација које се бране на Универзитету у Београду, проверила оригиналност докторске дисертације коришћењем софтвера *iThenticate*. Индекс сличности износи 18%, а све утврђене појединачне сличности са другим објављеним текстовима износе мање од 1%, 1% или 2%.

Ментор проф. др Небојша Јовановић је на основу увида у извештај дао позитивну оцену оригиналности докторске дисертације утврдивши да је наведени индекс сличности последица цитирања, упућивања на правне прописе, коришћења општих места и података и библиографских података о коришћеној литератури.

II Предмет и циљ дисертације

Докторска дисертација Маше Мишковић је посвећена правној природи аукције, која представља главну тему истраживања. Према правној природи кандидаткиња аукцију дели на принудну и добровољну, у зависности од тога да ли се аукција спроводи уз постојање или без постојања ауторитета државног органа, као и да ли се спроводи на основу воље (сагласности) лица које отуђује одређени предмет аукције или независно од његове воље.

Основни циљ дисертације је да се размотри добровољна аукција, јер она у нашем праву готово да није регулисана, имајући у виду да постоји само један члан у новом Закону о трговини из 2019. године (стари Закон о трговини из 2010. године садржао је два члана), који регулише аукцијске куће. Међутим, с обзиром на то да тема дисертације није „Правна природа *добровољне* аукције“, већ „Правна природа *аукције*“, у дисертацији се разматра институт аукције кроз целокупан наш правни систем. Ради поређења са добровољном аукцијом и извођења закључка о правној природи добровољне аукције, као и аукције уопште, разматрају се правила појединих закона, који уређују друге врсте аукције, а по својој правној природи су принудне или мешовите. То су нарочито Закон о извршењу и обезбеђењу, Закон о хипотеци, Закон о заложном праву на покретним стварима и правима уписаним у регистар, Закон о пореском поступку и пореској администрацији, Царински закон, Закон о јавној својини, Закон о поштанским услугама и Закон о облигационим односима. Циљ оразматрања правила наведених закона је да се објасни правна природа аукције, као правног института. Дакле, дисертација има за циљ одређење правне природе аукције тако што се разјашњавају различите врсте аукције, које су регулисане у српском праву, те се оне пореде са добровољном аукцијом, која у нашем праву није детаљно регулисана.

У дисертацији се постављена питања разматрају на примеру *енглеске аукције*, односно аукције са растућом ценом. У питању је најчешћи тип аукције, док остале врсте аукције имају исту логику, сврху и правну природу, само што се разликује начин формирања цене и одређивања најбољег понудиоца.

Предмет дисертације је, пре свега, *продајна аукција*. У дисертацији се на појединим местима помињу и друге врсте аукције, које обухватају пружање услуга или набавку (куповину) робе, али са циљем разграничења и навођења специфичности у односу на аукцијску продају робе. Првенствени циљ дисертације је да се размотри аукција као посебан начин закључења уговора о продаји.

Продајна аукција је најчешће *усмена*, те је то разлог због које се у докторату наводе, пре свега, правила усмене аукције. Правила писмене аукције наводе се у мери која је потребна како би се направила разлика између усмене и писмене аукције.

Како би утврдила правну природу аукције, докторанткиња је овај правни институт размотрила у формално-правном и материјално-правном смислу. *Формално-правна страна* аукције подразумева разматрање *поступка аукције*, односно сагледавање његове структуре, те је кандидаткиња сагледала све фазе тог поступка: објављивање аукцијског огласа, разгледање предмета аукције на месту и у време одређено огласом, полагање одређеног новчаног износа као услова за учествовање у поступку аукције, одржавање аукцијске продаје на дан, у време и на месту, које је одређено огласом итд. Како би се сагледала структура поступка аукције, потребно је упознавање са законским одредбама, које регулишу аукцијски поступак. Због тога се у дисертацији најпре полази од цитирања законских одредаба које се односе на поступак оних аукција које су регулисане у нашем праву. На појединим местима дисертација садржи поређење решења важећих закона са претходним законима, односно одредбама које су важиле пре измена и допуна важећих закона. Истовремено се упућује критика одређеним претходним или важећим законским решењима.

Материјално-правна страна аукције подразумева сагледавање саме *садржине аукције*. За различите врсте аукције разматра се основ њиховог спровођења, шта по својој правној природи представља свака аукцијска радња засебно, као и шта по својој структури представља аукција када се све аукцијске радње посматрају као једна целина.

Када је у питању добровољна аукција (аукција која се спроводи вољом, односно по налогу власника предмета аукције), излагања у дисертацији чини и општа теорија уговорног права. С обзиром на то да се након окончане добровољне аукције закључује уговор, правну природу добровољне аукције, као и правну природу сваке аукцијске радње појединачно, немогуће је размотрити без познавања и излагања опште теорије уговорног права, односно општих правила облигационог права.

Докторанткиња је указала на то да је регулисање добровољне аукције у српском праву потребно, имајући у виду да су у свету аукције веома развијене, а посебан значај и распрострањеност имају електронске (онлајн) аукције. Веб-сајтови за аукцијску продају робе у нашој земљи нису развијени, али имајући у виду дигитализацију и све већи и бржи развој информационо-комуникационих технологија, требало би очекивати да ће се у догледно време одомаћити и код нас. Стога се у дисертацији разматрају и одређена питања значајна за електронске (онлајн) аукције.

III Примењени методи научног истраживања

Током истраживања кандидаткиња је користила методе унутрашњег и спољашњег сазнавања права. Када су у питању *методи унутрашњег сазнавања права*, у дисертацији је примењен, пре свега, догматски метод, са циљем да се путем тумачења открије садржина, односно значење правне норме. У том погледу је примењено неколико облика тумачења. Прво, полазило се од језичког тумачења правних норми. Друго, где је то било потребно, применило се историјско тумачење. Оно је највише дошло до изражаја у последњој (десетој) глави дисертације, која разматра правну природу међународне аукције, приликом објашњења члана Бечке конвенције (Конвенције УН о уговорима о међународној продаји робе), који искључује њену примену на аукцијску продају. Треће, коришћено је и

телеолошко (циљно) тумачење, полазећи од улоге коју треба да оствари одређена правна норма. Четврто, кандидаткиња је примењивала и систематско тумачење тако што је одређену норму доводила у везу са другим нормама правног система. Посебно се запажа поређење норми различитих прописа који регулишу аукцију у српском праву, у циљу формулисања карактеристика принудне и добровољне аукције како би се извео закључак о њиховој правној природи.

Од *метода спољашњег сазнавања права* кандидаткиња је користила три метода: концептуалну (појмовну) анализу, упоредноправни метод и метод евалуације (вредновања). Пре свега се примењивала концептуална анализа како би се утврдила најбитнија својства одређених правних појмова. Читаво поређење добровољне и принудне аукције, које лежи у основи дисертације, заснива се на појмовној анализи. У раду се упроеђују различите теоријске поставке и нормативна решења из правних система више држава (нарочито Велике Британије, Сједињених Америчких Држава, Немачке и Русије), због чега је кандидаткиња примењивала упоредноправни метод. Додатно, анализирана је и међународна аукција у контексту Бечке конвенције. Коначно, правно-научно истраживање у оквиру дисертације укључује и метод евалуације (вредновања, критике) права, који почива на разликовању права какво јесте (*de lege lata*) и какво треба да буде (*de lege ferenda*). Кандидаткиња поводом различитих питања постављених у дисертацији заузима своје ставове и предлаже начин регулисања аукције у нашем праву, што би допринело побољшању постојећег права.

IV Основне хипотезе од којих се полазило у истраживању

Да би се одговорило на питање „*каква је правна природа аукције*“, односно „*шта је аукција по својој правној природи*“ размотрене су различите врсте аукције, чије се карактеристике битно разликују, те се на њих примењују различита правила. У зависности од правне природе, кандидаткиња је поделила аукцију на добровољну и принудну. Као критеријум поделе навела је (не)постојање сагласности (воље) власника ствари, односно лица које отуђује одређени предмет аукције. Како би се одредила правна природа аукције, на самом почетку дисертације постављено је неколико питања: 1) шта је добровољна аукција по својој правној природи; 2) шта је принудна аукција по својој правној природи; 3) да ли се све аукције регулисане у нашем праву по својој правној природи могу сврстати у принудну или добровољну аукцију или постоје аукције са мешовитом правном природом.

Добровољна је она аукција, која се спроводи на основу сагласности (воље) власника предмета аукције. Ради се о ситуацији када одређено лице даје налог организатору аукције да прода одређени предмет аукције најбољем понудиоцу – купцу. Због тога се закључује да је добровољна аукција по својој правној природи *начин извршења налога налогодавца*. Она такође представља начин закључења уговора о продаји. С обзиром на то да се аукција може спроводити и ради закључења неких других уговора, а не само уговора о продаји (на пример, уговора о делу, уговора о пружању услуга, уговора о грађењу, уговора о набавци, уговора о лиценци, уговора о франшизингу и слично), кандидаткиња одређује добровољну аукцију као *посебан начин/метод/механизам*, односно *посебну технику закључења уговора*. Посебну врсту добровољне аукције представља берзанска аукција, која је по својој правној природи *посебан начин закључења берзанског посла*.

Принудна је она аукција, која се спроводи независно од воље власника предмета аукције, ради намирања потраживања повериоца. На принудност утиче постојање

ауторитета (ауторитативне воље) државног органа, који спроводи аукцију, а таква аукција спроводи се према императивним правилима појединих закона. Због тога она по својој правној природи представља *посебан регулисани поступак продаје*. Она не представља посебан начин закључења уговора о продаји, с обзиром на то да се код принудне аукције уговор о продаји или не закључује или се закључује, али није ни значајан за одређење њене правне природе, јер не представља основ за стицање својине на предмету аукције.

Кандидаткиња указује на то да се не могу све аукције регулисане у нашем праву по својој правној природи сврстати у принудну или добровољну аукцију, већ да постоје аукције са мешовитом правном природом. У питању су различите врсте *вансудске јавне продаје*. Ова посебна врста аукције налази се у „међупростору“ између принудне и добровољне аукције, имајући у виду да су присутни елементи обе врсте аукције. При том, у дисертацији су размотрене различите врсте вансудске јавне продаје, које се по карактеристикама разликују и међу собом, а не само у односу на принудну и добровољну аукцију. Због тога се дошло до закључка да једна група вансудске јавне продаје има *мешовиту правну природу*, док би се за другу групу могло рећи да има *sui generis* правну природу. Додатно, кандидаткиња је указала и на то да би се правна природа вансудске јавне продаје могла посматрати и са аспекта лица која спроводе аукцију, када аукција представља обавезни (обавезујући) начин продаје. У том случају, из угла лица која спроводе аукцију, она представља *обавезну (обавезујућу) аукцију*.

V Кратак опис садржаја дисертације

Садржину дисертације чини *десет глава*, увод и закључак.

У *уводу* кандидаткиња поставља проблем, односно наводи разлоге за одабир теме дисертације, указујући на њен значај. Скреће се пажња на то да постоји велики број важних питања, о којим нема јасних ставова у нашој правној науци, а пракса добровољне аукције није развијена. У *уводу* се такође одређује предмет разматрања, објашњава методологија и наводи план излагања.

У *првој глави* дисертације одређује се појам аукције. Полази се од терминологије, те се наводе термини који се за аукцију користе у различитим језицима. С обзиром на значење термина, наводе се најчешће дефиниције аукције, које се срећу у домаћој и иностраној правној теорији.

У *другој глави* дисертације излаже се статусноправни аспект аукције. Овај део дисертације је од значаја, јер је један од аргумената за одређење правне природе аукције, између осталог, и ко је организатор аукције, односно ко спроводи аукцију у конкретном случају. Због тога се у овој глави одређује ко представља организатора аукције. Питање је од нарочитог значаја за добровољну аукцију, с обзиром на непрецизно законско одређење организатора аукције (у Закону о трговини). У другој глави се поред одређења појма организатора аукције разматра и његова правна форма, делатност, дозвола за рад, општи акти и анализира се да ли оператор веб-сајта на коме се спроводи аукцијска продаја може представљати организатора аукције.

У *трећој глави* дисертације разматрају се различите врсте аукције: принудна и добровољна, усмена и писмена, једносмерна и двосмерна, гросистичка и детаљистичка, као и различите врсте аукције према начину одређивања цене, односно најбољег понудиоца. Подела која је од кључног значаја за одређење правне природе аукције је подела на принудну и добровољну аукцију. Ова глава посвећена је одређењу појма и основних

карактеристика различитих врста аукције, а поједине врсте се детаљније разматрају у другим главама дисертације, где је то неопходно како би се одредила њихова правна природа.

Четврта глава дисертације посвећена је представљању аукција које су регулисане у српском праву: аукција у извршном поступку, аукција ради продаје заложене непокретности, аукција ради продаје покретне ствари по основу регистроване залог, аукција ради наплате пореских потраживања, аукција ради продаје царински заплењене робе, аукција у стечајном поступку, аукција у облигационом праву, аукција ради продаје неиспоручивих поштанских пошиљки, аукција ради стицања и отуђења ствари у јавној својини, берзанска аукција. Ту се разматрају решења различитих позитивноправних прописа, како би се навођењем законских решења описале поједине врсте аукције, начин њиховог спровођења и њихове карактеристике. Докторанткиња је приказом законских решења која постоје у погледу одређених врста аукције створила подлогу за разматрање правне природе тих врста аукције у нашем правном систему, јер управо правила и карактеристике тих аукцијских поступака доводе до одређених критеријума за одређење правне природе аукције.

Пета глава дисертације је централна глава доктората, јер се у њој одређује правна природа различитих врста аукције, које су детаљно уређене у нашем праву и чија је регулатива представљена у четвртој глави дисертације. Додатно, одређује се и правна природа добровољне аукције, која је само оквирно регулисана Законом о трговини. У циљу објашњења правне природе аукције табеларно су приказане сличности и разлике између различитих врста аукције. У овој глави формулисана је главна хипотеза дисертације о правној природи института аукције, која даље прожима преостале главе дисертације.

У *шестој глави* дисертације одређује се правна природа сваке поједине аукцијске радње: објављивање аукцијског огласа, радња учесника аукције и радња организатора аукције. У питању су радње код добровољне аукције, имајући у виду да је првенствени циљ дисертације одређење правне природе управо добровољне аукције, с обзиром на њену недовољну уређеност у нашем правном систему. Након разматрања сваке поједине аукцијске радње, оне се разматрају и као целина, како би се из те перспективе одговорило на питање каква је правна природа аукције.

Седма глава дисертације посвећена је одређењу правне природе правила аукционара. С обзиром на то да је у нашем правном систему Законом о трговини остављено аукцијским кућама да регулишу аукцијски поступак својим општим актом, а и у упоредном праву и пракси се то, по правилу, чини правилима аукционара, у овој глави се одређује њихова правна природа и основ обавезујућег дејства за све учеснике аукције. Долази се до одговора на питање да ли су правила аукционара по својој правној природи општи услови пословања и због чега обавезују све учеснике аукције, а не само најповољнијег понудиоца који закључује уговор о продаји, чији саставни део постају правила аукционара.

У *осмој глави* се разматрају посебна питања од значаја за правну природу аукције. У питању су одређени институти и општа правила, која се због правне природе аукције или не примењују у случају аукцијске продаје или се примењују нека друга, специфична правила. То су правила о прекомерном оштећењу, кауцији, самосталном иступању комисионара и правила о заштити потрошача.

Девета глава разматра правну природу одговорности организатора добровољне аукције. Основни циљ је да се дође до одговора на питање каква је правна природа одговорности аукционара који одустане од аукције – да ли је то предуговорна или уговорна

одговорност. Поред тога, по општим правилима облигационог права, код уговора о продаји за правне и материјалне недостатке предмета аукције одговара продавац. Међутим, специфичност аукције се састоји у томе што се пре спровођења надметања и закључења уговора о продаји често упошљавају процењивачи (експерти), као стручна лица, како би проценили предмет аукције. Због тога се у овој глави разматра да ли ће у случају вршења контроле предмета аукције постојати њихова одговорност за правне и материјалне недостатке предмета аукције.

У десетој глави одређује се правна природа међународне аукције. Бечка конвенција (Конвенција УН о уговорима о међународној продаји робе) искључила је своју примену на аукцијску продају робе, те отуда потреба да се одреди правна природа међународне аукције. Другим речима, долази се до одговора на питање да ли је правна природа међународне аукције другачија у односу на правну природу „домаће“ аукције, имајући у виду искључење примене Бечке конвенције на све врсте аукције.

Након десете главе следи *закључак* докторске дисертације, у коме кандидаткиња сажима своје ставове које је изнела у појединим главама и враћа се на хипотезу постављену у централној (петој) глави дисертације. Коначно, излагање се закључује предлогом о начину регулисања добровољне аукције у нашем праву.

На крају дисертације се налази списак коришћене литературе, интернет извора, списак прописа и судске и арбитражне праксе.

VI Остварени резултати и научни допринос дисертације

Истраживање на коме је заснована докторска дисертација кандидаткиње Маше Мишковић допринело је сагледавању аукције на свеобухватан начин, с обзиром на то да се институт аукције разматра кроз целокупан наш правни систем. У дисертацији је обрађена свака поједина врста аукције, која је у нашем праву регулисана, уз детаљно разматрање добровољне аукције, за коју не постоји детаљна правна регулатива.

Дисертацију одликује леп стил писања, јасно изражавање и заузимање личног става у недоумицама у науци и прописима. У раду су анализирана сва важнија питања која могу бити од значаја за развој правне науке и правног образовања у овој области. Кандидаткиња је дала неопходна тумачења и изнела предлоге измена постојећих и доношења нових прописа који би регулисали аукцију. Она је у докторату показала способност ваљаног и доследног правно-логичног закључивања у материји која је данас у српском праву велика правна пазнина. Тиме је правно утемељено засновала тезу коју брани докторатом.

Спроведено истраживање је од посебног значаја и због чињенице да је у Србији једини системски рад на тему правног режима аукције написан пре више од тридесет година (1988. године – докторска теза под насловом „Јавно надметање“). Међутим, имајући у виду да је ова докторска теза писана осамдесетих година прошлог века, многи њени делови су застарели. Осим тога, она се уопштено бави питањима аукције, док већина питања која кандидаткиња обрађује у својој докторској дисертацији у наведеној докторској тези нису детаљно или нису уопште анализирана.

Разматрање добровољне аукције са правне стране запостављено је и у домаћој и у страној стручној литератури. Докторска дисертација кандидаткиње Маше Мишковић представља значајан допринос науци пословног, уже посматрано – трговинског права. Ова докторска дисертација може да представља полазну основу за даља детаљнија истраживања аукције, па и аукцијског права, као посебне научне дисциплине. Давањем предлога о начину

регулисања добровољне аукције у српском праву на основу анализе одређених спорних питања, дисертација би могла послужити и као подстицај за регулисање добровољне аукције у нашем праву. Тиме би уз поједине врсте аукције, које су већ правно уређене у појединим посебним законима, регулисањем добровољне аукције био примењен систематски приступ у погледу аукцијске продаје и створена њена целовита регулатива.

VII Закључак

На основу свега наведеног Комисија сматра да је докторска дисертација Маше Мишковић „Правна природа аукције“ самосталан и оригинални научни рад, да је написана у складу са одобреном пријавом и одбрањеним пројектом, те да је дело којим је кандидаткиња дала значајан допринос постојећем стању пословноправних наука. Комисија сматра да ова дисертација испуњава све законске и статутарне услове да за одбрану, те Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Београду са задовољством даје

П р е д л о г

да прихвати позитивну оцену докторске дисертације и именује комисију за њену јавну одбрану.

У Београду, 26. јануара 2021. године.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ ЗА ПРЕГЛЕД И ОЦЕНУ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

др Небојша Јовановић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду

др Драган Вујисић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Крагујевцу

др Мирјана Радовић, ванредна професорица
Правног факултета Универзитета у Београду